

**1962 | PAUL GHERASIM | Dosar – Prin ce suntem contemporani?**

Revista ARTA PLASTICĂ, nr.1, 1962, pg.20

*1. Prin ce suntem contemporani în artă?*

Printr-o artă de concepție nouă, o artă de idei, capabilă a evoca pregnant acel suflu emoțional, cu proșpețimi, cuceritor, al conștiinței timpului, plin de poezia contemporanilor noștri, sântem contemporani. Această nouă concepție a artei noastre plastice, arta socialistă, duce la o expresie nouă, dinamică, dimensionată la sensibilitatea proaspătă a noii societăți.

Mijloacele de exprimare ale noii arte, trebuie să fie mărturia unei viziuni noi, printr-un limbaj cu o gramatică plastică nouă pe măsura înaripărilor spiritului revoluționar contemporan spre viitor, spre inedit.

*2. Cum vedeți, pe baza experienței dvs. de creație, realizarea unei cât mai profunde cunoașteri și reflectări a vieții? (căutări, rezultate, perspective).*

Concepția unei arte legate de viață, a unei arte de idei, cu subiect, devine pentru noi cea mai convingătoare și mai atrăgătoare. Modul de gândire și elaborare a expresiei noastre este opus total acelei mentalități îmbătrânite, conservatoare, a celor mai învechite și stereotipe formule academiste ale naturalismului în artă, atât de mult îndrăgite de societatea burgheză, cu al cărui spirit se identifică perfect. Arta noastră nu este lumea reprezentării obiectelor naturale și nici a impresiei fizicității naturii, la care năravuri au ajuns naturaliștii impresionisti (noul academism), atingându-se cea mai viciată rutină, manifestându-se prin ifosele unor virtuozități tehnice devenite ticuri profesionale cronice. Cu totul opusă apare concepția unei arte de idei, în care elementele din natură capătă semnificații ale vieții, a căror compunere prin relații cu sensuri poetice, de umanizare, creează acea expresie inedită ce evocă profund și dinamic viața.

*3. Care sunt după părerea dvs. problemele de baza ale reprezentării omului nou în lucrările noastre?*

Omul societății contemporane este omul revoluționar, omul muncii.

El este acel om entuziast și sincer, nepervers și cu bun simț, îndrăzneț pînă la original, el însuși artist.

**1962 | PAUL GHERASIM | Dosar – Prin ce suntem contemporani?**

Revista ARTA PLASTICĂ, nr.1, 1962, pg.20

*4. În ce constă esența originalității creației noastre?*

În această ordine, originalitatea nu mai devine pentru artist ceva disperant, căci esența originalității se află în el, în personalitatea lui. Dorința unei afirmări premature și zgomotoase dezorientează spiritul slăbește resursele personale, singurele prin care se ajunge la originalitate. Tirania originalităților consacrate face mult prea multe victime.

Printr-o artă de idei, de concepție, se ajunge firesc la o viziune personală, originală.

Arta ca mesaj al umanității contemporane capătă un sens funcțional, ea devenind astfel o necesitate socială, fiecărui fiindu-i dat prin natura sa individuală să-i aducă aportul său particular, necesar marelui edificiu cultural al epocii lui. Prin aceasta, o dată cu personalitatea ce se manifestă ca parte dintr-un tot, se amplifică și se conturează însăși personalitatea și caracterul acelui tot care este societatea. Marile epoci ale istoriei au un caracter și o personalitate puternică, bine definită.